

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

ÇOCUKLAR İSLAM'IN GELECEĞİDİR

Es-selamu aleykum ve RahmetuLlahi ve Berekatubu.

Euзу bi-Llahi mine ş-şeytani r-racim. BismiLlahi r-Rahmāni r-Rahīm.

Ve s-salatu ve s-selamu 'ala Rasulina Muhammed'in Seyyidi l-veline vel abirin.

Meded yā ResūlaLlāh, meded yā Sādāti 'Ashābi ResūliLlāh, meded yā Meşāyihinā,

Destur Mevlāna Şeyh Abdullāh el-Fa'iz ed-Dağistāni, Şeyh Muhammed Nazım el-Hakkani. Meded. Tarikatuna es-Sohbe vel hayru fil Cemiyeh.

Bizim tarikatımız, Nakşibendi tarikatımız – bu mescide gelenler tarikat takip etmekten mutlular. Tarikattan ve tarikat ehlinde memnuniyet duyarlar. Mescitler Allah Azze ve Celle'nin evleridir. Herkes içindir. Ve herkesi bu yere, itaat yerine, Allah Azze ve Celle'ye itaat etmeye çağırıyorlar. Bu, hepsi için geçerlidir. Bu yüzden, elhamdülillah, nerede bir mescit bulursak bulalım, orası bizim için olacaktır. Hepimiz namaz kılabiliriz.

Elbette, özellikle mescitte, daha büyük bir sevap vardır. Mescit veya Zaviye, Dergah, müminlerin imanını ve İslam hayatı için bir güçtür. Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buyurmuştur ki, mescitte cemaatle namaz kılmak, evde yalnız başına namaz kılmaktan 27 kat daha faziletli ve sevaplıdır. Onun için, nerede bir mescit veya iyi insanların bulunduğu güzel bir yer bulursanız, oraya gitmelisiniz. Tembel olmayın. Mevlana Şeyh Nazım şöyle derdi: Eskiden her yerde, her bölgede, o sokaktaki insanlara yetecek kadar küçük bir mescit inşa ederlerdi. Böylece insanlar ezanı duyduklarında kolayca cemaate ulaşabilirlerdi. Bu, mümin için her sokakta olmalıdır. Tembel olmadan, bu yere kolayca gidebilmeleri için. Günümüzde ise büyük mescitler inşa ediyorlar, ancak insanların uzağında bir yere. Bu yüzden gitmek isteyenlerin oraya gidip namaz kılabilmek için araba sahibi olmaları gerekiyor. Arabası olmayanlar ise evlerinde kalıyor. Şeytanın birçok hilesi vardır. Bunlardan biri şudur: İnsanlara, “Büyük bir camimiz var, gidip namaz kılabiliriz” diye düşündürmek, ama namaz vakti geldiğinde gitmekte zorlanmaları veya gitmek istememeleridir. Tembellik onları sarar ve evlerinde kalırlar: “Şimdi arabayla gitmek çok uzak. Hazırlanıp oraya gitmek belki 10-15 dakika sürer.” Ama yakındaki bir sokakta küçük bir cami varsa, hemen ceketini giyip cemaat namazına yetişebilirler.

Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem ilk hicretinde, Mekke'den Medine'ye, Medine'ye girmeden önce ilk camiye inşa etti. Bir cami inşa etti ve bu İslam'daki ilk camidir. Ve ondan sonra, elbette, Mescid-i Nebevi'yi inşa ettiler. Peygamber Efendimiz ﷺ, Medine'de bir mescit inşa etmek için bizzat kendisi ﷺ taş ve odun taşıyarak yardım ediyordu. O ﷺ inşa ediyordu ve tüm sahabeler de yardım ediyordu. Sahabelerin hepsinin bu olayda anılması ne kadar şerefli! Sahabelerin çoğu, Peygamber Efendimiz'in ﷺ ilk mescidini inşa etmek için çamur, taş ve odun taşıyordu. Belki de yaşlıydılar ve hiçbiri hatırlamıyordu. Ama bunların hepsi hafızalarında kaldı; Allah'ın Azze ve Celle'nin ilahi varlığını hatırladılar;

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

unutmadılar. Ve bu, Müslümanlar arasında da unutulmadı. Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in, "Kim bir mescit inşa etmek için bir taş koyarsa, Allāh ﷻ ona cennette bir ev verir" diye buyurduğu birçok hadis vardır. Birinin böyle bir yapı inşa etmesini sağlamak da Allah'tan ﷻ bir mükafat ve lütuftur. Bunu yapan kişi şanslıdır çünkü yüzlerce, binlerce ve milyonlarca insan inşa edebilir, ancak bir kuruş bile vermezler veya yardım etmezler. Onlar şanssızdırlar. Allah ﷻ, mescide ve cemaate rahmetle bakar. Allah'a ﷻ itaat eden, Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'e saygı gösteren, müminlere saygı gösteren cemaatlerden Allah ﷻ razıdır. Onlara mükafatını ve rahmetini yağdırır.

Burası, Müslümanları, inananları çocukluktan itibaren bu yeri sevmeye eğiten ve yetiştiren bir merkez. Bu çok önemli. Yok öyle inşa edip bahçeye bir kapı koymak: sevmediğiniz kişilerin içeri girmesini engellemek ve sevdiğiniz kişilerin girmesine izin vermek de olmaz. Bunun da bilinmesi gerekiyor. Burası, çocukluktan itibaren inananlar için bir eğitim merkezi. Çocukları camiye gelmeye, korkmamaya, camide mutlu olmaya teşvik etmelisiniz. Çünkü birçok insanla karşılaşıyorum, bazıları 30, bazıları 50 yaşında, "Gençken camideydim ve bazı yaşlılar bana tokat attı. Ondan sonra bir daha camiye gitmedim." diyorlar. Bırakın buraya gelsinler, oynasınlar, bağırsınlar, gülsünler, zıplasınlar. Bu yerden korkmamaları için onlara hiçbir şey yaptırmayın. Mutlu değilseniz buraya gelmeyin. Evinizde tek odalı bir yerde kalın ve kimsenin sizi kızdırmamasına çok dikkat edin. Sadece kendi başınıza kalın. Bu insanların evlerinde kalmaları daha iyi. Çünkü bir kişinin camiden kaçması veya ayrılması, daha sonra genç, yetişkin, sonra erkek veya kadın, cemaat olacak yüz çocuğun kaçmasından daha iyidir. Bir kişinin gitmesi, gelecekteki tüm cemaatin camilerden kaçıp İslam'dan, tarikattan ve Allah'tan ﷻ nefret etmesinden daha iyidir.

Ve bu, Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in öğretisidir. Bir keresinde, hutbe verirken, mübarek torunu Seyyidina Hz. Hüseyin ﷺ yanına geldi. Minberden indi, onu öptü, kucağına aldı ve minbere çıkardı. Özellikle şimdi, burada veya başka yerlerde, her yerde, dünya neredeyse aynı hale geldi. Birisi iyi bir yeri terk ettiğinde veya iyi bir yerden kaçtığına, onu yakalamak ve yanlarına almak için yüz binlerce şeytan bekliyor. Dolayısıyla, birine bir şey olduğunda, onu bu mübarek yere geri getirmek zordur. Özellikle Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat camileri, bu insanlara karşı daha hoşgörülü olmalıdır. Çünkü elbette, onları alıp tarikat, mezhep, sahabe, Ehl-i Beyt ve hatta peygamberler için düşman yapan başka cemaatler de var. Onlara kötü ahlak öğretiyorlar.

Gençlere tutduğunuzda, İslam için büyük bir destek haline gelirler. Sadece İslam için değil, insanlık için de iyi bir destek olurlar. Onlar, insanlara doğru yolu, merhamet yolunu, sevgi yolunu, bereket yolunu göstermek için iyi birer rehber olurlar. İnsanlığa her türlü iyilikte yol gösterirler. İşte bu bizim için bir örnektir: Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem ve tüm sahabeler. Belki birisi sahabelerden bahsederken, her birinin kırk, otuz veya elli yaşında olduğunu düşünür. Ancak sahabelerin çoğu, genç yaşta, belki on beş,

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

on altı, on yedi yaşında bile milletleri için önderlik etmişlerdir. Ama onların hikayelerini, milletlerini İslam'a nasıl yönlendirdiklerini, Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'i nasıl desteklediklerini, onunla birlikte düşmana karşı nasıl savaştıklarını duyduğunuzda, en az 30 yaşında olduklarını hissedersiniz. Ama onların çoğu 15, 16, 17 veya 18 yaşlarındaydı. Hepsi öğrenciydi. Ve evrendeki en iyi öğretmen Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'dir.

Onlar Peygamber Efendimizi çok seviyorlardı ve o da onlara güzel ahlakı öğretti. Onların halkı çöl halkıydı. Saygıdan habersizdiler. Sadece zengin ve güçlü insanlara saygı gösteriyorlardı. Onlara saygı gösteriyorlardı ama gerçek bir saygı değil; onlara diğerlerinden daha iyi davranıyorlardı, ama güzel ahlakları, iyi davranışları yoktu; bu insanların hiçbir şeyi yoktu. Kereste gibi, taş gibi: güzel ahlaktan eser yoktu. Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem onlara güzel ahlakı öğretti ve en yüksek ahlaklı insanlar oldular. Bu insanlar, insanlar arasında en düşük seviyeden en yüksek seviyeye çıktılar. Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur: “أصحابي كالنجوم بأيهم اقتديتم اهتديتم”, “Aşhābī ka n-nujūm bi eyyihim qtdaytum htadaytum”, “Ashabım yıldızlar gibi. Hangisine uyarsan, Hidayette olursun.” “Sahabelerim yıldızlar gibidir, hangisini takip ederseniz, doğru yolu bulursunuz.” Bazı müşrikler gelip, Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem mescide gelirken ve konuşurken sahabelerin nasıl olduğunu anlattılar. Dediler ki, sahabeler çok sessizdi, hiç kıpırdamıyorlardı bile. Üzerlerine bir güvercin gelse bile korkmadılar ve hiç kıpırdamadılar. Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'e karşı öyle bir saygıları vardı ki, bu bölge için hiç normal değildi.

Bir keresinde, sahabeler namaz kılarken bir ses duydular. Bir adamın camiye girip işediğini gördüler. Bu onlar için normal bir şeydi. Ama Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem onlara edep öğretti. Sahabeler bu adama kızınca, Peygamber Efendimiz onlara, “Ona bir dahaki sefere bunu yapmamasını söyle ve üzerini örtün” dedi. Biz de böyle öğretiyoruz. Elhamdülillah, tarikat ehlinin öğrenmesi gereken ilk şey, Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem ve sahabelerinden edep, yani güzel davranışlardır. İnşaAllah, Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'den öğrendiğimiz milyonlarca örnek var. Ve bu, Allah Azze ve Celle'yi ve Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'i memnun etmek için tüm Müslümanların, tüm müminlerin yolu olmalıdır.

Biz Allah Azze ve Celle'den memnunuz. Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'den memnunuz. Hayatımız ve ölümümüz için onlara şükrediyoruz. Tüm bu nimetler ve onlarla birlikte olduğumuz için onlara şükrediyoruz. Her zaman şükretmeliyiz. Ve Allah Azze ve Celle'den bizi bu yolda tutmasını istemeliyiz. Bizim için en iyisi şükretmektir. Çünkü şükretmekle nimetler devam eder ve kesilmez.

Bu yüzden burada tekrar bulunmaktan mutluluk duyuyoruz. İnşaAllah, bir dahaki sefere buraya geldiğimizde daha çok çocuk görmek isteriz. Çünkü yedi yıl önce, son

Mawlana Shaykh Muhammad Adil er-Rabbani

geldiğimizde, bu çocuk gibi birçok çocuk vardı. Ama şimdi 15 veya 16 yaşlarına geldiler ve biz onlardan çoğunu görmedik. Allah Azze ve Celle'nin bunu yapmasını sağladığı kimse, Allah Azze ve Celle'nin sevgili kuludur.

Kıbrıs'ta insanlar yıllarca çocuklarını Kur'an öğrenmeye göndermiyorlardı. Bir ihvan vakıfların yöneticisi olarak görevlendirildi. Mevlana onu orada olmaya teşvik etti. On yıl veya on yıldan fazla bir süre boyunca çocukları teşvik etti, Ramazan ayında veya yaz tatilinde her yıl çocuklara hediyeler verdi, güzel şeyler verdi. Çok mutluydular. Binlerce çocuk öğrenmeye geliyordu. Ne yazık ki, ne olduğunu bilmiyoruz ama şeytan onu dışarı atmayı başardı. Şimdi camiye giden çocuk yok, Kur'an öğrenen kimse yok. Bu fırsat varken değerlendirmelisiniz. [...]

İnsanlar artık çocuklarına "Benimle camiye gelin" demeye, evde namaz kılmaya veya Kur'an'dan bir ayet ya da bir sure öğrenmeye bile üşeniyorlar. Bu konuda bile çoğumuz çocuklara bunu söylemeye çok üşeniyoruz. Bu hepimiz için çok önemli. Çünkü burada Müslüman insanlarımıza bir şey olduğunda biz de üzülüyoruz, mutlu olmuyoruz; mutsuz oluyoruz. Tüm Müslümanlar tek bir vücut gibidir. Herhangi bir parçasına zarar verilirse, tüm vücut etkilenir. Milyonlarca Müslüman, sadece kısa bir süre için, para kazanmak ve biriktirmek, sonra da daha iyi bir hayat yaşamak için ülkelerine geri dönmek niyetiyle bu ülkeye, Avrupa'daki veya diğer gayrimüslim ülkelerdeki bu topraklara geliyor. Sonra bir yıl, on yıl geçiyor. Ailelerini ve diğer akrabalarını getiriyorlar. Sonuç olarak, bu ülkelerde birçok Müslüman aile doğdu. İşte sizin ülkeniz. Bu milyonlarca insanın ülkelerine geri dönmesi zor.

Bu yüzden düşünmelisiniz. Burada güçlü bir inanç kurmalısınız. İyi insanlarla birlikte olmak, çocuklarınızı iyi insanların, iyi öğretilerin yanında yetiştirmek ve sağlam bir temel oluşturmak için iyi insanlar bulmalısınız. Ve bir cami inşa etmelisiniz. Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat olmayan bir camiye giderseniz, namaz kılıp hemen çıkabilirsiniz. Beklemeyin ve bu insanların zehrine kulak vermeyin. Çünkü birçoğunun iyi şeyler söylediğini düşünüyorsunuz ama imanınıza şüphe düşürüyorlar. Ve bizim için en önemlisi Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat'ın, Hanefi, Şafii, Hanbeli, Maliki, mezheplerinin Eş'ari ve Maturidi İslam'ın hakiki akidesine sahip olmaktır. Onun dışında bir şey söyleyenlere gelince: Elbette onları dinlemeyin ve kimseyi onları dinlemeye veya onlarla tartışmaya bırakmayın. İnşaAllah, bu şekilde helak olmayacaksınız çünkü tasavvuf ehli iman ehlidir. Tasavvuf olmadan iman olmaz. İnşaAllah, onlar kardeşlerimizden memnundurlar. Alimler buraya gelip bu yolu öğretiyorlar. Ve bu, imanımızı daha da güçlendiriyor. Biz onlardan memnunuz. Allah ﷻ onları mübarek eylesin.

Ve-min Allahi t-tevfik. El-Fatiha.

Mevlana Şeyh Muhammad Adil er-Rabbani
22 Nisan 2026 / 05 Zilkade 1447
Ghausia Camii – Rotterdam, Hollanda

www.mawlanasultan.org